

IZ RODA V ROD

Oznanila

župnije Stopiče

številka 66

21. oktober 2018

obvestila • novice • informacije • duhovno branje

Najin zakon – pot svetosti; ob praznovanju zakonskih jubilejev

Ena od značilnosti svetosti v zakonu je veselje in smisel za humor.

Svetnik živi veselo in s smislom za humor. Biti kristjan, je »veselje v Svetem Duhu« (Rim 14,17).

Pari, ki želijo ostati prijatelji, potrebujejo čas za skupno razvedrilo, rekreacijo. Beseda sama

razloži, zakaj je to pomembno. Izvira iz latinske besede *recreate* (obnoviti, oživiti). Razvedrilo ni le odmor, zaslužen počitek od pritiskov in stresa. To je sprostitvev, ki obnavlja nekaj, kar je nekoč že obstajalo, vendar je izginilo. To je ustvarjalno dejanje, ki presega zgolj prenehanje dejavnosti. Mogoče smo odraščali s

sporočilom, da je »igra samo za otroke«. Če tako mislimo tudi danes, se celo najbolj preprosto razvedrilo zdi zapravljanje časa. Toda razvedrilo ima za nas edinstveno vrednost. Stephen Covey imenuje razvedrilo kot potrebo po brušenju žage. Pripoveduje zgodbo o srečanju v gozdu. Izletnik pride do gozdarja, ki zelo zavzeto žaga, in se pritožuje, da je utrujen in da le počasi napreduje. Izletnik vpraša: »Zakaj se malo ne ustaviš in ne nabrusiš žage?« Gozdar odgovori: »Ne morem. Imam preveč dela.« Tako si tudi mi prizadevamo v svojem življenju trdo delati, četudi pri svojem delu ali odnosih nismo preveč učinkoviti. Včasih si morajo poročeni pari nehati tako zelo prizadevati in si vzeti čas za igro in razvedrilo ter »nabrusiti« odnos s sklepanjem prijateljstva ali krepitevijo čustvenih vezi med njima. Igra in razvedrilo prineseta tudi duhovne koristi. Zakonec je Božji dar, zakon pa velik blagoslov v življenju, je kraj, v katerem je navzoč Bog, kraj veselja in zadovoljstva. Te blagoslove lahko izkušamo, ko imamo čas, da se veselimo drug z drugim, se skupaj smejemo in znova skupaj izkušamo veselje v druženju, ki nas vrača v preprostost otroštva.

**Bodite sveti, kajti
jaz, GOSPOD,
vaš Bog, sem svet.**

(prim. 3Mz 19, 2)

*(Pedersen Mary Jo, V sreči in nesreči,
v Bogu. Ljubljana: Družina, 2016)*

Česa so me naučili umirajoči

S Emanuela, ki dela v Hospicu, se vsak dan srečuje s smrtjo, a zaradi tega ni zagrenjena, ampak zatrjuje, da so umirajoči ljudje učitelji življenja. Tako je povedala:

»Gibanje je nastalo v Angliji konec šestdesetih let. Neka zdravnica je bila pretresena, kako delajo z umirajočimi bolniki. Začela je gibanje, da bi tudi z umirajočimi delali kot z osebami, ki imajo človeško dostojanstvo in ne bi nanje gledali kot na tiste, ki se jih je treba samo še znebiti. Gibanje se je širilo najprej po Evropi, sedaj pa je razširjeno tudi po Ameriki. Pred dvajsetimi leti je prišlo tudi v Slovenijo, kjer je bila začetnica tega gibanja dr. Metka Klevišar. Hiša Hospic je nekakšna 'posledica' le-tega. V njej delamo tisto, česar ne moremo z umirajočimi delati doma. Ena ekipa hodi pomagat tudi po domovih, kjer imajo težko bolne in umirajoče in ne vedo, kako bi jim pomagali. Pomagamo tudi v procesu žalovanja, tudi pri procesu žalovanja otrok, ko izgubijo starše ali pa svoje vrstnike.

Odkar sem se v devetdesetih letih prejšnjega stoletja v Hospicu v Avstriji prvič srečala z delom in njihovim načinom spremljanja hudo bolnih in umirajočih, so prav oni - umirajoči, postali moji največji učitelji. Sodelavci so me učili sočutne oskrbe, bolniki pa so me na nepozaben, enkraten način učili, kaj je življenje in kaj je smrt. Ob njih se je spremenilo moje lastno gledanje na življenje, smrt in druge ljudi. Lahko rečem, da se je spremenil tudi moj odnos do redovniškega poslanstva, ki ga živim v svoji skupnosti, in poglobila se je vez z Njim, Gospodom mojega življenja, Jezusom Kristusom.

Danes redko, skoraj šepetaje, govorimo o umiranju, o vseh tihih vsakdanjih smrtih ljudi med nami, a to še ne pomeni, da ljudje ne odhajajo s tega sveta vsak dan in vsak čas. Vse bolj se rojeva med ljudmi zavest, da medicina, pa če je še tako napredna in strokovna, ne more izpolniti vseh človekovih potreb. Prav gibanje Hospic je opozorilo ljudi 20. stoletja, da tudi umirajoči človek potrebuje spoštovanje svojega dostojanstva, da se lahko sam odloča o načinu zdravljenja in kraju, kjer si želi umreti. **Prvo, kar so me umirajoči naučili, je: vsak človek ima svoje dostojanstvo, je Božji otrok**, ki je prehodil takšno ali drugačno življenjsko pot. Vsak umirajoči, ki sem ga negovala ali spremljala ali je umrl na mojih rokah, me je na novo poučil prav to - da je vsak človek vreden dostojanstva, spoštovanja in ljubezni.

Drugo življenjsko spoznanje, ki so mi ga umirajoči podarili kot svoje darilo za slovo, je spoznanje, **da umirajoči težko sklene življenje, če mu ne uspe ali nima možnosti urediti odnosov z zanj pomembnimi osebami**; s tistimi, ki jih je ljubil, a tudi s tistimi, ki jih je sovražil. Ena najvažnejših nalog v obdobju odhajanja s tega sveta je prav ovrednotenje odnosov do drugih, do sveta, do Boga, do sebe. Na koncu življenja počasi izginjajo potrebe po gromotnih dobrinah, vedno močnejša pa postaja potreba po srečanju s tistimi, s katerimi smo hodili skupaj po življenjski poti. Naučiti se dobrih medsebojnih odnosov je ena največjih umetnosti človeškega življenja.

V procesu umiranja smo sodelavci zmeraj opazili prve znake aktivnega odhajanja. **To je obdobje najintenzivnejšega življenja, čas rasti in osebne preobrazbe.** Pogosto bolniki v hišo hospica pridejo z računalnikom, televizorjem, telefonom ... In so precej časa še zelo dejavni, da kar pozabimo, čemu so prišli. Potem pa nekega dne ali noči ugasnejo televizor, zaprejo računalnik, izklopijo telefon. Vemo, da vstopajo v obdobje, ki ga zaradi časovne omejenosti človek zavestno doživi kot dragoceno ali pa ga izkoristi v umiku navznoter, da bi doživel razvoj na globlji ravni, ki ga pripravlja na zadnji korak iz zemeljskega življenja.

Odkar delam v Hospicu, vem, da zakramenti, ki smo jih nekako potisnili na rob naših verskih obredov, zares delujejo, kot nam je obljubil Jezus! Čez noč se zgodijo vidne spremembe pri bolnikih in njihovih domačih.

Pri delu z umirajočimi sem se naučila gledati na življenje kot na veliko, sveto skrivnost, ki jo moramo spoštovati. Ko odhajam iz hiše Hospica, zmeraj odhajam s srcem, polnim hvaležnosti. Hvaležnosti, ker sem bila zraven ob svetem trenutku smrti pri številnih zelo različnih ljudeh. In hvaležnosti za vse, kar imam in sem, za čisto preproste vsakdanje stvari; da vidim, da hodim, da lahko uživam v poti domov, da bom lahko jedla in pila ... Vsak človek je svet zase, kot pravi pesnik Tone Pavček, čuden, svetel in lep kot zvezda na nebu ... Vsak človek ... Nikoli ne moremo videti, kaj vse je v njegovem srcu, zato je sočutno sprejemanje in spremljanje največje darilo, ki mu ga lahko podarimo. **Ob smrti odpadejo vse maske in vloge in vsi naslovi, ki jih ljudje nosijo in z njimi živijo in so po njih poznani.** V procesu umiranja vse bolj zori neka svetla iskrenost in če ima umirajoči dovolj poguma, se naenkrat odpre »skrinjica« njegovega srca in se razodenejo skrivnosti njegovega življenja v Božji luči ... A Božja luč najbolj deluje, ko človek zmore odpustiti. Prav umirajoči so me naučili, da odpuščenje ni le ena od glavnih krščanskih kreposti, ampak najboljšo terapevtsko sredstvo preobrazbe! Še nečesa ne smem pozabiti. Umirajoči so me naučili ponižnosti. Ponižnosti pred skrivnostjo, ki je večja od nas - pred skrivnostjo življenja in smrti. Ponižnosti pred lastno nevednostjo in slabostjo. Naučili so me, da veliko bolj pomagaš, če iskreno priznaš, da ne veš odgovorov na vsa vprašanja, ki ti jih umirajoči postavi. Ponižnosti, da tudi, ko je najhuje, ne odideš od umirajočega, ampak ostaneš pri njem in mu daš tisto, kar lahko - svojo bližino in nemoč.«

NAPOVEDNIK

21. 10. 29. NEDELJA MED LETOM – MISIJONSKA
 21. 10. Dekanijska revija pevskih zborov v Prečni, ob 15h
 22. 10. ZAKONSKA skupina, ob 20h
 26. 10. OBISK BOLNIH IN OSTARELIH po domovih z Najsvetejšim
 27. 10. Cerkev čistita in krasita STOPIČE in PLEMBERK.
 27. 10. Blagoslov obnovljene kapelice v vinogradih v Velikem Orehku, ob 14h
 27. 10. Po večerni maši v Stopičah ste vabljeni na predstavitev misijonarja g. TONETA KERINA, ki deluje na Madagaskarju. Dobrodošel tudi kakšen dar zanj.
 28. 10. 30. NEDELJA MED LETOM – ŽEGNANJSKA
 1. 11. ZAPOVEDANI PRAZNIK VSEH SVETIH, prvi petek
 2. 11. SPOMIN VERNIH RAJNIH, prva sobota
 3. 11. Cerkev čistita in krasita VERDUN in ŠENTJOŠT.
 4. 11. 31. NEDELJA MED LETOM – ZAHVALNA – PRAZNOVANJE ZAKONSKIH JUBILEJEV, ob 10h. Pri obeh mašah bo ofer.
 10. 11. Cerkev čistita in krasita HRUŠICA in HRIB.
 10. 11. DEKANIJSKO SREČANJE ČLANOV ŽPS v Baragovem zavodu, ob 10h
 11. 11. 32. NEDELJA MED LETOM – ŽEGNANJE NA DOLŽU, ob 10h
 17. 11. Cerkev čistita in krasita OREHEK in BREZOVICA.
 18. 11. 33. NEDELJA MED LETOM

ŽUPNIJA STOPIČE

Stopiče 28, 8322 Stopiče

Telefon: 07/30-89-275

GSM: 031/810-351

E-pošta: tadej.kersnic@rkc.si,

www.zupnija-stopice.rkc.si

Transakcijski račun župnije Stopiče:

SI56 1990 0500 8620 650

OZNANILA izdaja

župnija Stopiče

Odgovarja:

Tadej Kersnič, župnik

Ure, ko me skoraj zagotovo najdete v župnišču, so:

ponedeljek	četrtek	sobota	nedelja
Od 8h do 10h.	Od 8h do 10h.	Od 8h do 10h.	Po mašah.

Vse dni po večerni maši, kadar je ta v Stopičah.

Ker je nedelja Gospodov dan, je torek dan gospodov. ☺

+ MAŠNI NAMENI ŽUPNIJE STOPIČE +

29. NEDELJA MED LETOM - MISIJSKA 21. oktober	7h (STOPIČE) za vse žive in pokojne župljane 10h (STOPIČE)	31. NEDELJA MED LETOM - ZAHVALNA 4. november	7h (STOPIČE) za vse žive in pokojne župljane 10h (STOPIČE) PRAZNOVANJE ZAKONSKIH JUBILEJEV
PONEDELJEK 22. oktober <i>Janez Pavel II.</i>	19h (DOLŽ)	PONEDELJEK 5. november <i>Zaharija in Elizabeta</i>	16h (ŠENTJOŠT) po namenu ter molitve za rajne
TOREK 23. oktober <i>Janez Kapistran</i>	7h (STOPIČE)	TOREK 6. november <i>Lenart</i>	16h (HRUŠICA) molitve za rajne
SREDA 24. oktober <i>Anton Marija Claret</i>	19h (HRUŠICA)	SREDA 7. november <i>Englbert</i>	18h (STOPIČE)
ČETRTEK 25. oktober <i>Krizant in Darinka</i>	19h (DOLŽ) po namenu	ČETRTEK 8. november <i>Bogomir</i>	18h (STOPIČE)
PETEK 26. oktober <i>Lucijan in Marcijan</i>	19h (OREHEK)	PETEK 9. november <i>Posvetitev late- ranske bazilike</i>	17h (OREHEK) 18h (STOPIČE) v zahvalo in za Božje varstvo
SOBOTA 27. oktober <i>Sabina Avilska</i>	19h (STOPIČE)	SOBOTA 10. november <i>Leon Veliki</i>	18h (STOPIČE)
30. NEDELJA MED LETOM - ŽEGNANJSKA 28. oktober	7h (STOPIČE) za vse žive in pokojne župljane 10h (STOPIČE) v zahvalo	32. NEDELJA MED LETOM <i>Martin</i> 11. november	7h (STOPIČE) za vse žive in pokojne župljane 10h (DOLŽ) po namenu 18h (STOPIČE) po namenu
PONEDELJEK 29. oktober <i>Mihael Rua</i>	MAŠA DRUGJE	PONEDELJEK 12. november <i>Ozafat Kunčević</i>	MAŠA DRUGJE
TOREK 30. oktober <i>Marcel</i>	MAŠA DRUGJE	TOREK 13. november <i>Stanislav Kostka</i>	MAŠA DRUGJE
SREDA 31. oktober <i>Volbenk</i>	18h (DOLŽ)	SREDA 14. november <i>Lovrenc Irski</i>	18h (DOLŽ)
ČETRTEK 1. november VSI SVETI	7h (STOPIČE) za vse žive in pokojne župljane 10h (STOPIČE) 14h (STOPIČE) Litanije v cerkvi in molitve pri križu 16h (DOLŽ) molitve za rajne 18h ROŽNI VENEC na pokopaliških podružnicah	ČETRTEK 15. november <i>Albert Veliki</i>	18h (CEROVEC)
PRVI PETEK 2. november Spomin vseh vernih rajnih	7h (STOPIČE) po namenu ter molitve za rajne 16h (CEROVEC) molitve za rajne	PETEK 16. november <i>Marjeta Škotska</i>	18h (STOPIČE)
PRVA SOBOTA 3. november <i>Viktorin Ptujski</i>	16h (OREHEK) molitve za rajne 18h (STOPIČE)	SOBOTA 17. november <i>Elizabeta Ogrska</i>	18h (HRUŠICA)
		33. NEDELJA MED LETOM 18. november	7h (STOPIČE) za vse žive in pokojne župljane 10h (STOPIČE)